

ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ УКРАЇНСЬКОЇ СІМ'Ї

Він формувався протягом усієї історії українського народу. Цей ідеал викристалізувався у формі ставлення в народі до сім'ї та праці, особливостях засвоєння, збереження і розвитку духовної культури, вияву громадянських почуттів, дотримання обов'язків, прав і свобод українського народу. Українська сім'я має культивувати такі якості й особливості характеру людини, як:

- повагу й відданість батькам;
- шанування культу предків, традицій і звичаїв свого народу;
- любов до рідної землі, відданість Україні;
- сформованість високої мовної культури, досконале володіння рідною мовою, яка є основою національної культури;
- усвідомлення власної національної гідності, честі, внутрішньої свободи, гордості за свою землю і народ;
- усебічний гармонійний розвиток особистості;
- високу духовну культуру, розуміння законів розвитку природи, суспільства;
- дотримання законів загальнолюдської і народної моралі;
- повноцінний фізичний розвиток, міцне здоров'я, фізичну досконалість;
- повагу до Конституції, законів України, державної символіки;
- художньо-естетичний розвиток особистості;
- екологічну культуру;
- розвиток пізнавальної активності, культуру розумової праці; розуміння суспільної ролі наукових знань;
- культуру міжособистісного спілкування, гуманізм, колективізм, товариськість, доброзичливість, чесність, дисциплінованість, взаємопідтримку.

ВІД ЧОГО ЗАЛЕЖИТЬ УСПІХ ВИХОВАННЯ В СІМ'Ї

1. Сприятливий мікроклімат у родині.
2. Спільна діяльність членів сім'ї, що
3. Справедливий розподіл обов'язків, взаємодопомога та взаємопідтримка.
4. Спільний життєвий світогляд.
5. Оптимістичні настрої родини.
6. Особистий приклад батьків – головний метод родинного виховання (наслідування досвіду).
7. Шанування членів родини, повага до старших.
8. Бережливе ставлення до природи.
9. Активна участь дітей у сімейному житті.
10. Відсутність насилля в родині.
11. Збереження родинних традицій і звичаїв.
12. Відбір телепередач, інтернет-сайтів.
13. Любов до читання, створення родинної бібліотеки.

ЯК ВИХОВАТИ ДОБРУ ДИТИНУ

Нинішній час для досягнення щастя особливо потребує сильних особистостей. Сила їх у доброзичливості та вмінні контактувати з іншими людьми, у здатності програвати, не озлоблюючись, спостерігати за успіхом друзів, не заздрячи. Ця сила іншого гатунку, ніж зло та агресія. Вона здатна принести дитині щастя. Не тиском і владою, не покаранням і страхом, а доброзичливою увагою до дитини та її проблем можна допомогти їй позбутися озлобленості та агресивності. Справді сильною особистістю є особистість відкрита, доброзичлива, добра.

1. Любіть дитину. Не забувайте, що їй необхідна Ваша ласка: обіймайте, цілуйте, гладьте по голівці. Знаходьте радість у спілкуванні з дитиною.

2. Безпосереднє спілкування з дорослими, приклад дорослих, наслідування їх – суттєвий фактор морального формування особистості.

3. Значну роль відіграє вплив дорослих на адекватне ставлення дитини до недоброго та доброго, на формування правильних моральних оцінок.

4. Критеріями для моральної оцінки є ті моральні норми, правила, які висувають дорослі до власних дітей.

5. Діти виховуються не лише на добрих прикладах, а й на прикладі активного подолання поганого. Стимул пробуджує в дитині бажання здійснювати той вчинок, який від нього чекають дорослі. Тому не можна вважати моральним той вчинок, що здійснюється через боязнь покарання, через власну вигоду.

6. Хай не буде жодного дня без прочитаної книжки.

7. Розмовляйте з дитиною, розвивайте її мовлення. Цікавтеся справами і проблемами дитини.

8. Акцентуйте увагу на розумінні мотивів моральної поведінки, значенні ситуації самостійного морального вибору.

9. Дозволяйте дитині творити: конструювати, ліпити, клеїти, малювати.

10. Відвідуйте театри, організовуйте сімейні екскурсії, походи, свята.

11. Надавайте перевагу повноцінному харчуванню, а не розкішному одягу.

12. Привчайте дітей до самообслуговування, формуйте трудові навички та любов до праці.

13. Не робіть з дитини лише споживача, хай вона буде рівноправним членом родини зі своїми правами та обов'язками.

14. Дитина має право на власний вияв своїх потенційних можливостей і на власну долю.

15. Пам'ятайте! Дитина, що сповнена зла й агресії, менш щаслива, ніж дитина доброзичлива.

Шановні батьки! Якщо вам не подобаються друзі Вашої дитини, не поспішайте вимагати розриву відносин.

Дуже часто можна почути від дорослих людей про своїх друзів: «Ми товаришуємо з дитинства». Вони цінують цю дружбу, тому що вона безкорислива та найміцніша. Але, коли мова заходить про наших дітей, про їх вибір друзів, дорослі перестають розуміти свою дитину, її почуття та бажання.

«Мій син зв'язався з поганою компанією?», «Чому дочка товаришує з цими поганими дівчатами?». Такі скарги батьків можна почути досить часто. Для початку змінимо постановку запитання: замість «у дитини погані друзі» будемо говорити «його друзі мені не подобаються». Навіть, якщо вам дійсно не подобаються друзі Вашої дитини, не поспішайте вимагати розриву відносин.

1. Є сенс замислитися: чому друзі доньки чи сина нам неприємні, чи дійсно ці стосунки є небезпечними. Можливо ви боїтесь втратити свій авторитет, прагнете повністю контролювати дії, контакти дитини. Не дивно, що в цій ситуації вона бунтує, конфліктує, або зростає самотньою.

2. Спробуйте зрозуміти, чому Ваша дитина обирає саме такого друга. Було б дуже добре познайомитись нею ближче, з її сім'єю. Можливо, це багато що вам прояснить у становленні особистості сина чи доньки.

3. Якщо ви впевнені, що такі друзі для Вашої дитини можуть стати провокуючою ситуацією. Обов'язково обговорюйте ваші побоювання. Показуйте дитині всі плюси та мінуси даної ситуації. Частіше говоріть «Я впевнений, що ти в будь – якій ситуації ти поведеш себе гідно. Я довіряю тобі».

4. Можна піти іншим шляхом – докласти всіх зусиль для того, щоб у Вашої дитини з'явилися нові друзі - її мама і тато. Ви можете зайняти важливе місце в житті підлітка, налагодити з ним психологічний контакт. Для цього потрібно не так багато, і не так мало, а саме: постійне бажання зрозуміти, відчувати свою дитину, прийняти її точку зору, нехай неправильну, з розумінням вести розмови з дня в день, не зриваючись на крик і образи, говорити з нею так, як Ви б хотіли, щоб Вона говорила з Вами.

5. Не слід забувати, що спільнота однолітків – це дуже важливий середовище розвитку дитини, канал життєво важливої інформації. Зміни, які відбуваються з дитиною під час контакту з друзями, закономірні. Важливо виховувати особистість, яка критично мислить, відкрито і доброзичливо відноситься до оточуючого світу. А це запорука життєвого успіху, в тому числі і дружби.